

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria sexta post cineres Sermo p[ri]mus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

ascendere oportet hierosolymam.
Prima affectio vere humilitatis.
Scda dispositio recte credulitatis.
Tertia consideratio diuine veritatis.
Prima iugis r̄c. Quid ut d̄ Ps. Humiles sp̄ saluabuntur. Debet aut̄ esse h̄mōi humili-
tas ex recognitōe n̄re ifirmitat̄. n̄re indi-
gnitatis: r̄ diuine sublimitat̄. Primum
notas ex tib̄is Eccl̄urionis: Dñe puer me-
us ia. in do. para. r̄ male torq̄. Lerte mise-
rabiliter facet r̄ torque peccatrix anima.
Osee. xiij. Corruisti iniq̄itate tua. **S**e-
cundū notar̄ cu d̄: Dñe nō sum dign⁹ ve-
intres r̄c. Aug⁹. de sp̄bis dñi. Dicendo se
indignū prestat̄ dignū nō vt intra ei⁹ pa-
tientes: sed in ei⁹ cor sp̄bum dei ch̄is intra-
ter. Nec hoc ita decet nisi eum quāt̄ime⁹
bat in domū intrare corde gustaret. **T**er-
tium notar̄ sp̄pls: cū d̄ Dñe. Hiero. Ultra
corpis regimē latente vident diuinitatē.
Scda est dispositio recte credulitatis. s.
fidei q̄ appetit p̄mo ex mō interrogatiōis
quia d̄: em̄ dic sp̄bo r̄ sanabit puer meus.
Ebry. Fidē ceturionis vide: q̄ nō dicit:
veni r̄ sana eu. Tē exēplo hui⁹ dñatiōis:
q̄a dixit. Nā r̄ ego ho sum r̄c. Ebryost.
Sciebat q̄m astabant ei angelī inuissibilit̄
mistrates: q̄ oē sp̄bu ei⁹ p̄tūt in op⁹. q̄ enī
angelī cessant: m̄ infirmitates p̄ceper̄ eius
vinaicib⁹ expellunt̄. Tē appetit fides eius
ex testimoniō dñice approbatōis. Quid dicit
dñs Amen dico vob̄m inueni tantā fidē
in Isrl. Quid. Iair⁹ israelis p̄nceps p̄ filio
petes non dicit: dic sp̄bo. sed: veni velo/
citer. Nicodem⁹ de fidei sacro audiēs: ait
Quō p̄nt hec fieri. Maria r̄ martha dī-
cunt. Dñe si fuisses h̄frater meus n̄ fuisset
mortu⁹: q̄si dubitātes q̄ ybiq̄ adesset dei-
potētia. Imitemur ḡ fidē hui⁹ ceturionis
vt ad nos veniat dñs. Nā vt h̄i Eph. iij.
Ebis hitat p̄ fidē i cordib⁹ nr̄is. **T**er-
tia consideratio diuine p̄itas. Appet aut̄ in
euāgelio triplex p̄itas. P̄ma p̄itas be/
niuolētia. q̄r d̄ Ego veniā r̄ curabo eum
Ebry. Ille p̄ suo perebat r̄ dñs ire p̄mi-
st̄: vt nos doceat nō colere magnos r̄ cō/
tēnere modicos. Scda p̄itas iusticie. q̄a
d̄ dñs Amē dico v. q̄r m̄lti ab oriente et
occidente r̄c. Filii aut̄ regni ejcent̄ r̄c. vi
de in dñica. iij. post epiph. ser. iij. Tertia
est veritas. q̄r dicit. Jade et sicut credidi

sti sicut tibi. et sanatus est puer ex illa hora
Ehry. Ub̄i velocitatē admirare. neq̄ ei
solū cāre: sed in mōnto tib⁹ h̄ facere ch̄is
st̄i p̄tutem ostendebat. Ex hoc ḡ pp̄edite
q̄ potēs est salvare aia. dñras: si cu vera fit
de r̄ h̄abilitate ad eū accedam⁹. Exēplum
in magdal. cui se h̄abilitanti ad pedes eius
r̄ amare flenti d̄i. Fides tua te saluam fet
cit. Lu. vij. **T**ertius ar. sicut in do. s. epiph. fmone
prīmō aut scđo.

Feria sexta post cineres
Sermo pmus

Ecce ascendit

Em̄ r̄c. Clama ne cesses. **E**sa.
vij. Vult dñs sp̄lum sp̄ horz
tari vt se p̄p̄er ad ascendēdū hierosolymā
Et in ep̄la Nozāda sunt tria ad hoc indu-
ctiva. **D**rimū saluatoris exhortatio. **C**la-
ma ne cesses. q̄si tuba r̄c. **S**ecundū exhorta-
tionis r̄o. ibi: me etem̄ de die in diez q̄i
runt r̄ scire vias meas volūt. i. scire se velh
le p̄tēt. Hēbant em̄ reputationē de p̄
pria iusticia r̄ ieūnabāt r̄c. **T**ertium ra-
tionis cōsideratio. cum dicit: none hoc est
matus ieūnū q̄d elegi r̄c. Lessare vic̄ a
malo r̄ opib⁹ p̄tētis intendere: sine q̄b⁹
bus nō valēt ieūnia aut aliae austēritates.
Ecce ascendimus r̄c.

Rūrus articulus. An p̄nia q̄ est via
ascēndendi hierosolymā sit virt⁹: **Q**uod
nō. q̄r p̄nia ē sacr̄m. Lotra. Matt. iij. Pe-
nitentia agite. glo d̄. et ponit a m̄grō i. iij
dist. ix. Prima virt⁹ est p̄ p̄nia p̄mire ve-
terē boiem. **R**ūder Bon. in. iij. dist. ix.
Notandū q̄ p̄nia est expulliā peti actua-
lis q̄d est macula aiam deformās: ad ma-
lū inclinans: a bono dehabilitans: natu-
rā vulnerās p̄petrata p̄ actuū volūtatis. cū
delectatōe r̄ delibatōe. Delere aut̄ culpā
vt deformantē est grē reformant̄. Ut ad
malū inclinantē r̄ a bono dehabilitant̄ est
virtutis habilitantis. Ut vulnerant̄ est
sacramēti curant̄. Ut actu p̄petrata per
alut̄ voluntat̄ cū delectatōe ē tristitia seu
passiōis ḥrie: sic act⁹ detestatiū cui ē anne-
xa calis tristitia. sō p̄nia recte dī grā: p̄t⁹:
sacr̄m: act⁹ r̄ passio fm̄ diuersas 2ditiōes.

Feria. VI. post Cineres

In ea repta tñ g ordieꝝ advnū. **G**n nō dꝫ aliqꝫ: nimis difficile est diligere inimicū pnia his modis oīno equoꝝ: sed anageḡi. Lerte difficile nō est vt dñs pcepit. **L**bx ce. **H**ec Bona. **P**ro fundamēto. **V**is solt. Sicut qꝫ dictū est: Nō pcupisces, nō vīt̄ cōsistit circa difficultia. **Q**uid de pon̄ dīctū est ad carnē: sed ad animā: sic in h̄ loy co. Difficile est fazeor: sed fendit in ardua cōcaro qꝫ suū inimicū diligere nō pōt: animā vīt̄. Et Aris. q. Eth. **M**ediū frut̄z atꝫ aut̄ pōt. **G**n ḡ nocemur ab aliqꝫ: et si sentītingere difficile ē. **L**ū ḡ q̄ris An pnia z̄c. mus odiū: nō tñ psentim̄: nec exeqꝫ voluſ. **D**icitn. Ex qꝫ pclude: qm̄ oīno opt̄ petō/ mus. **R**ecognolco qꝫ caro n̄a odit inimiſe penitere et dolēdo z sac̄m recipiendo vt cū: aia pōdiligit. **S**cdō ponit remediū grām recipiat. Ad qđ vt studeam̄: ml̄ti/ um ī iniuriā locutioꝫ q̄ sit detrahēdo v̄ pl̄iciter nos dñs iuitat. **G**n Ezech. viii. male faciō: cū d̄t. **O**rate p pseq̄ntibꝫ et Et q̄re moriēti dom̄ israel: q̄ nolo mor ca. vos. **S**ic fecit b̄t̄ Stephan̄: vt habeſ te p̄toris: sed vt p̄uerat z viuat: vt dñs. **A**c. vii. **L**ertio ī iniuriā opatoꝫ: cū Reuertim̄ z viuite. **G**n t̄ ipse fil̄ dei ad d̄t. **B**infacere his q̄ oderunt vos: etiā vos nr̄as miseras vēit: vt s̄lis nob̄ fact̄: nos pseq̄ndo. **G**lo. **L**otra ecclaz tribi modis maḡ attraheret: z n̄ p nūcios nec p l̄ras pugnat. **O**dio: verbis: et cruciatu corporis, sed pseq̄m viua voce taz p̄bis q̄ exēplis **E**cōtra. **E**cclaz diligat: orat: et benefacit. r̄v̄nibꝫ z pabolis z miraculū ad pniāz. puo **S**ic aut̄ Rich. in. iii. vi. xxx. **B**infacere incarer. **G**n Esa. xliv. **R**euerter ad me: qm̄ redemi te. **F**igura talis vocatoꝫ **E**x. ii. q̄ vocauit dñs hebreos de egypto. vt tr̄t viā triū diep in solitudinē z imolareū ei. Spūalt hebrei interpr̄ant̄ transentes ne z̄c. **D**are in cōi salutatioꝫ z silia: nisi i q̄les sur̄ oēs viator̄es q̄ vocant̄ de egypto casu in q̄ aliqꝫ timeret inimicū ex h̄ maḡ id est de petō. **E** Lu. v. et Matt. ix. Non puocari v̄l̄ alid malū oriri. **G**n pō necessitas vocare iustos: sed p̄t̄ores ad pniā. **E**cūdus arf. In euā gelio qđ scribit **D**at. v. tria ponunt̄ ml̄tu necessaria ad ascendendū z̄c. **P**rimū est veritas exhortationis. **S**ecundū utilitas executioꝫ. **T**ertiū puritas intentioꝫ.

Primū igif z̄c. cū d̄t. **A**udistis. z̄c. vsc̄: et calūniatiꝫ vos. glo. **S**ciendū in toto corpore legis nō esse sc̄p̄: odio habebis inimicū tuū. sed h̄ dꝫ q̄ntū ad traditioꝫ z scrib̄p̄. q̄b̄ videt̄ hoe addēdū q̄ dñs pcepit filiis israel pseq̄ui inimicos suis z delere amalech de sub celo. **A**ug. ī faustū. **A**udit̄ igif z̄nō intellecto qđ antiq̄s dictum est: odet̄ inimicū: sereban̄ hoies in hois odiū: cum tñ nō diceret odire nisi vicūm. **H**os ḡ corrigit dñs cū d̄t. **E**go aut̄ dico vobis: diligite inimicos v̄os. i. ipsas psonas: non inimicutes. **N**ā vt d̄t Aug. **S**ic diligēdi sūt hoies vt eoz odio habeant̄ eriores. **I**tē vt d̄t Greg. Oport̄z p̄fāre qđ debemus iusticie ferīt̄ z qđ ruine p̄t̄oz. **N**ā cū puerum quenq̄s oipot̄es punit̄/ cōgaudēdū est iusticie iudic̄: z cōdolēdū est miserie peñiꝫ. xxj. moral. **S**ed forte dicut̄ ab eo: quomō charitas dei manet in illo. **S**ecundū est utilitas executioꝫ: cū d̄t. vt sitis filī pa. v. z̄c. **F**ilī inquā p bonitatis imitationē: p grē adoptionē: z p hereditat̄ adeptiō. **B**eda. Nulla maior p̄ esse merces q̄ filios hom̄ terrigenas esti ci filios dei. **E**st subdit̄: q̄ solē suī oris z̄c. quia. s. nō solū amicū: sed etiā inimicū: bene facit. **E**t sic d̄t Aug. i. ser. dñi. potest p̄ sole intelligi sol iusticie: z p plūnā irrigatio doctrine. q̄r̄ z bonis z malis euāgelizat̄ ē ch̄is. **E**t addit̄ dñs. Si em̄ diligis. s. tm̄ eos q̄ vos diligūt̄: quā mercede hēbitis: nōne publicani z̄c. **E**t̄ salutaueris f̄s v̄os tñ: qđ em̄ fa. nōne z ethnici z̄c. **E**thnici inq̄. i. gentiles: vt d̄t Raban̄: qui tales sunt vi tuerūt geniti. s. sub petō. **E**thnos em̄ grece: latine d̄r̄ ḡs. Notandum̄ q̄ diligere amicū est magis debituz. nece

dislectione amicorum (si ex charitate fiat) ex illa cludit dominus meritum, sed ab illa quod sola ex naturali inclinacione procedit respectu cuius dilectio inimicorum: multo magis meritioria est quam a charitate procedit. Tadec autem excludit dominus. Estote ergo perfecti recte. Remigius. Ipse quidem deus perfectus est ut omnipotens: homo autem optate adiutorium. Hec autem est perfectio necessaria ut obserueremus tota legem. Iacobus. Si quis perfectus et integrus in nullo deficit. Per tuum est puritas interioris: cum dicit. Attende in iusticiam vestram recte. Augustinus. li. serm. psalmi Quas vires nocendi habeat humane laudis amor: non sentis nisi quod ei bellum indixere. quod cuicunque facile est laudem non capere dum negatur. difficile tamen est in ea non delectari dum offeritur. Sequitur. Cum ergo facias elemosynam recte. non facias propter laudem hominum. Leges faciente elemosynam nesciat sinistra recte. Augustinus. in simone domini. Sinistra significat laudis affectionem. Dexteram autem intentionem impledi precepta dei. Sequitur: aliquid in mercede non habebitis recte. Chrysostomus. Quid a deo recipies quod deo nihil dedisti. Nam quod propter deum fit deo datus: quod autem propter homines in vento effunditur. Exemplum narrat Cesarius. Leges quodam miles quodam defunctorum est. Non esse vero quodam castrum in quo erat eius uxor sic quassum est ut videret terremotus fuisse. Et ecce ostia camere subito apta sunt. Da mihi ergo si est, quem cum inquisitum est status suo: respondet: eternis penitentibus sum. Illa laetatur territa nimis: dicit. Ostium nostrum omnibus peregrinis et paupribus partitur: et non pluit ista. At ille. Nibil mihi prosum ad vitam eternam: cogit ex vano gloria: non ex charitate a me facta sunt. Lungus vellet eum interrogarum: ille ait. Lonesimus sum est mihi apparere: sed non licet diuiri remorari: quia diabolus stans foris expedit me. et si folia oim arborum penetrantur in linum mortis causas ab amore. ergo prima ratio cognitio tormenta mea exprimere non possent. cipiendo est amor. Ecce magister in Post hec euocatur est: et impulsu rotum coniunctum. dist. xvij. Respondet Bonaventura: et castrum et ciuilatus eius audiatur. Ecce deus. Origo pnie virtutis effectuus deus est: sed dispositus a nobis. Dispositio autem hoc ordine procedit. Primo necesse est dei bonitatem et iusticiam cognoscere cuius seminaugrum et turbine metent.

Eritis articulus. Audistis recte. Neque enim sit iniuria ei qui laudem hominum querit: et prius celesti gloria. Nam dicit rex noscitur homo se obligatum ad penam. Se

gula iuris. Scienti et consentienti non sit iniuria neque dolus. de reg. iur. Nemo. Ponere casum in ingenio qui sciens et sentiens contrahit cum serua vel eorum verso. xxij. q. q. Si quis in genuis. Et intellige scienti vel scire debenti. Ad hoc facit. xvij. dist. Quid dicitis. Si quis vestrum haberet merces preciosas unde possit habere mille aureos: si vellet libere aliqui dare pro ducato: nulla sit ei iniuria si pro illo pretio accipiantur. Sed credo statum illum qui sic daret recte. Expone et applica Notando. Beaudentia sit in operibus bonis ostentatio et vana gloria. Augustinus in sermone domini. Sufficit tibi ad premerendum premium ipsa conscientia: si ab eo premium expectas qui solus conscientie inspecto est.

Sabbato post cineres
Sermo pmus

Ecce ascendit

Eritis etiam recte. Os domini locutum est Elia. lviij. Os domini multa locutum est ut voceret nos ascendere recte. In epistola autem hodierna loquitur triplicem utilitatem vere penitentie et conversionis ad deum. Prima est utilitas illustratio et gratia et glorie. quia hec dicit dominus. Si abstuleris de medio tui catenarum scilicet viciorum recte. Orie in tenebris lux tu recte. Secunda est utilitas frugetificatio: cum dicit. Et eris strum omnibus peregrinis et paupribus partitus: et non pluit ista. At ille. Nibil mihi prosum ad vitam eternam: cogit ex vano gloria: non auerteris a sabbo per rectum delectaberis super dominum. Salutatio.

Ecce ascendimus recte. **P**rimus articulus. An penitentie viri remorari: quia diabolus stans foris expedit me. et si folia oim arborum penetrantur in linum mortis causas ab amore. ergo prima ratio cognitio tormenta mea exprimere non possent. cipiendo est amor. Ecce magister in Post hec euocatur est: et impulsu rotum coniunctum. dist. xvij. Respondet Bonaventura: et castrum et ciuilatus eius audiatur. Ecce deus. Origo pnie virtutis effectuus deus est: sed dispositus a nobis. Dispositio autem hoc ordine procedit. Primo necesse est dei bonitatem et iusticiam cognoscere cuius displaceat omne malum: et cognoscere se alii quid fecisse displaceat diuine bonitati. Ecce magister in Post hec euocatur est: et impulsu rotum coniunctum. dist. xvij. Respondet Bonaventura: et castrum et ciuilatus eius audiatur. Ecce deus. Origo pnie virtutis effectuus deus est: sed dispositus a nobis. Dispositio autem hoc ordine procedit. Primo necesse est dei bonitatem et iusticiam cognoscere cuius seminaugrum et turbine metent.

Eritis articulus. Audistis recte. Neque enim sit iniuria ei qui laudem hominum querit: et prius celesti gloria. Nam dicit rex noscitur homo se obligatum ad penam. Se